

Microkrediet voor Moeders: opgericht door twee gedreven vrouwen

Oprichters Erlijn Sie en Samantha Rolefes leerden elkaar kennen net na hun studie Bedrijfskunde, tijdens hun eerste baan. Ze raakten bevriend en vonden elkaar in hun zoektocht naar zingeving, waarover ze regelmatig gesprekken voerden met elkaar. Erlijn's vader is geboren in Indonesië. Erlijn: "Ik heb als kind tijdens mijn bezoeken aan familie in Indonesië al kunnen ervaren dat hoe wij opgroeien in Nederland niet voor iedereen vanzelfsprekend is."

Samantha kwam tijdens haar reizen in aanraking met armoede, wat haar motiveerde om zich in te gaan zetten voor mensen die het minder goed hebben. Samantha: "Ik heb altijd de behoefte gehad om mijn kennis en kunde in te zetten voor de maatschappij, om de wereld een beetje mooier te maken."

Ooit begon Erlijn haar carrière in de corporate wereld, maar inmiddels heeft ze bijgedragen aan de oprichting van vijf sociale ondernemingen, waaronder een stichting die zich bezighoudt met het verstrekken van microkredieten aan groepen ondernemende mensen in afgelegen gebieden, en is ze auteur van het boek "Reimagining financial inclusion" en co-auteur van het boek "Bloed, zweet, maar samen", waarmee ze multinationals aanspoort om duurzaam en sociaal te ondernemen.

Samantha is tegenwoordig werkzaam als plaatsvervangend directeur Informatievoorziening en afdelingsmanager Strategie & Regie bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). Ze heeft na haar studie jarenlang in de commerciële sector gewerkt in Nederland en in Amerika, waaronder ruim zeven jaar als strategisch managementadviseur. Samantha: "In 2019 heb ik bewust de overstap gemaakt naar de Rijksoverheid, omdat hier voor mij twee belangrijke drijfveren bij elkaar komen: werken aan complexe (organisatie-) vraagstukken en bijdragen aan de maatschappelijke opgave."

Iets doen, maar wat?

In 2003, tijdens het drinken van een kop koffie, besloten Erlijn en Samantha dat het nu maar eens moest gaan gebeuren. Ze schreven drie kernbegrippen op een bierviltje waarmee ze samen aan de slag wilden: 'educatie voor kinderen', 'Azië' en 'zelfredzaamheid van vrouwen'. Ze namen een kijkje bij bestaande stichtingen, maar vonden de missie die ze zichzelf gesteld hadden hier telkens onvoldoende terug. Erlijn: "We waren het niet eens met het 'weggeven' van ontwikkelingshulp, wat mensen afhankelijk maakt en wat bij veel stichtingen in die tijd gebeurde. Maar door deze ervaringen ontdekten we wat we dan wél wilden bereiken." Op een dag belandden ze in Amsterdam bij een lezing van Muhammad Yunus, een econoom die wordt gezien als de grondlegger van het microkrediet. Samantha en Erlijn raakten geïnspireerd door zijn boodschap; *niemand wil zijn hand ophouden, maar voor sommige mensen is het gewoonweg onmogelijk om een eerste Euro te ontvangen waarmee ze iets kunnen opstarten*. Dát was wat Samantha en Erlijn wilden; vrouwen aan dat eerste kleine bedrag helpen met als doel zelfredzaam te worden, zodat ze op die manier hun kinderen een betere toekomst konden bieden.

Samantha en Erlijn hadden hun gezamenlijke missie ontdekt en nu hadden ze een duidelijk doel! Met dit verhaal haalden ze hun eerste donaties op. Maar hoe moest dit geld nu bij de vrouwen terecht komen die ze wilden helpen? Ze begrepen al snel dat ze hiervoor de hulp van lokale partners nodig hadden. Zij kennen de vrouwen en de cultuur en spreken de taal. Dus gingen ze tijdens hun vakanties op zoek naar partners. De eerste vonden ze in Sri Lanka. Deze partner kon 21 vrouwen helpen met slechts €1500. De vrouwen kregen kleine leningen om hun eigen inkomsten te genereren. Ook hadden Samantha en Erlijn al wat geld opgehaald voor een tweede partner die 50 vrouwen kon ondersteunen. Maar ze hadden nog net wat meer donaties nodig om al die 50 vrouwen te helpen. Ze stuurden één e-mail naar familie en vrienden en toen gebeurde het... Er stroomden donaties binnen, maar ook bood iemand aan een website te bouwen. En zo werd de stichting Microkrediet voor Moeder in 2005 officieel geboren. Niet volgens een strak plan, maar meer organisch met een duidelijk doel voor ogen, meebewegend met wat kan en goed gaat.

Hobbels en obstakels

Het oprichten van een stichting die snel groeit, brengt ook obstakels met zich mee. Erlijn en Samantha hadden meer mensen nodig die zich vrijwillig, maar met een professionele houding, wilden inzetten voor hun stichting. Dit deden ze onder anderen door de stichting te runnen zoals je ook een bedrijf runt, bijvoorbeeld door het opstellen van functieomschrijvingen en het voeren van

serieuze sollicitatiegesprekken. Op die manier werd MvM een professionele organisatie. Samantha: "Het was destijds niet altijd makkelijk om de stichting te combineren met een veeleisende baan en een gezin met jonge kinderen. Maar het feit dat we een verschil maakten in het leven van 'onze' moeders, gaf mij de energie om me hier ruim acht jaar voor in te zetten."

Erlijn en Samantha realiseerden zich dat de stichting ook los van hun inzet moest kunnen voortbestaan. Daarom richtten ze een bestuur op en gingen ze op zoek naar een directeur. Erlijn: "Een wisseling in leiderschap is altijd een lastige fase voor een stichting. Toch is Microkrediet voor Moeders hier door de jaren heen altijd weer goed doorheen gekomen." Inmiddels bestaat de directie uit drie personen en wordt de stichting al jaren gerund door intrinsiek gemotiveerde professionals en hebben Erlijn en Samantha zich helemaal kunnen terugtrekken.

De mooiste momenten

Erlijn vertelt dat er talloze mooie momenten zijn die zij bij MvM heeft beleefd. Erlijn: "Het was fantastisch om samen met Samantha dit avontuur aan te gaan. Daarmee verdiept je je vriendschap en ga je een verbintenis voor het leven aan." Ook vertelt ze dat het onvergetelijk is om de persoonlijke verhalen van vrouwen te horen en de kracht die zij uitstralen te voelen. Erlijn: "Door dit soort ervaringen zal je altijd dankbaar naar je eigen leven blijven kijken."

Erlijn heeft ook geleerd dat ondernemerschap geen recht pad is naar een einddoel. Soms moet je plannen een beetje loslaten en meedeinen op de kansen die zich aandienen. Erlijn: "Je moet leren een balans te vinden tussen loslaten en sturen." Ze heeft geleerd dat je inzet linksom of rechtsom altijd weer wordt beloond en je vertrouwen kunt hebben dat het altijd wel weer goed komt, misschien niet meteen, maar dan toch zeker later in de toekomst.

Een andere belangrijke les die Erlijn heeft geleerd: "Er wordt heel veel gezegd 'meten is weten', maar het allerbelangrijkste is dat je erop moet vertrouwen dat dingen goedkomen; dat je de betrokken mensen kunt vertrouwen, niet alleen de ondernemende vrouwen met een lening, maar ook al de vrijwillige professionals." Erlijn: "Werken op basis van vertrouwen geven, leidt ook tot vertrouwen terugkrijgen. Dat zijn wij in de Westerse wereld minder gewend, maar dit levert heel veel op."

De toekomst van Microkrediet voor Moeders

Erlijn geeft aan nog altijd te dromen over de oprichting van MvM-teams voor Afrika en Zuid-Amerika. Ze hoopt dat iemand geïnspireerd raakt om met deze uitdaging aan de slag te gaan. Erlijn: "Het feit dat steeds meer professionals op zoek zijn naar zingeving in hun werk, geeft hoop dat er altijd mensen te vinden zullen zijn die zich naast hun werk een paar uurtjes per week willen inzetten voor een stichting als MvM."

Erlijn heeft nog een laatste boodschap voor alle vrijwilligers: "Ik kom nooit een vrijwilliger tegen die in volle glorie beseft welke impact hij/zij eigenlijk heeft. Iedereen is heel bescheiden, maar als je 30 mensen bij elkaar stopt die 'alleen maar een klein stukje doen' dan help je dus echt duizenden families, per jaar! Onderschat niet hoe groot de bijdrage is die je als vrijwilliger levert." Samantha en ik noemen dit altijd 'de kracht van het kleine'.